

rer, der knytter sig til Flensborg under tysk Styre. Og naar den højtærede Statsminister sagde, at han og hans Meningsfællers Interesse for den Befolkning, der lever Nord for den Clausenske Linie, ikke var mindre end for den danske Befolkning, der lever Syd for denne, vil jeg gerne sige, at vi for vort Vedkommende heller ikke gør Forskel paa disse to Grupper af Danske, men at vi ganske vist er af den Opfattelse, at Forholdene har skabt en Forskel i deres Stilling, en Forskel, som vi ikke evner at fjerne, og som beror derpaa, at den ene Gruppe af disse Danske lever med en fremmed Befolkning i Fler-tal omkring sig, medens dette ikke er Tilfældet for den anden Gruppens Vedkommende. Naar vi tidligere har hørt den højtærede Statsminister fremstille sin Iver for Flensborgs Tilknnytning til Danmark, har det dog altid været med Forstaaelse af, hvilke Farer der paa den anden Side kunde knytte sig til en saa stor By med en overvejende tysk Befolkning, naar denne kom ind i Danmark uden selv at have ønsket dette. Derfor har den højtærede Statsminister været Modstander af, at Flensborg knyttedes til Danmark uden Afstemning, og det forekommer mig da forbausende, at han nu har kunnet gaa med til Planer af den Karakter, som han her har omtalt. Det, der kan blive Tale om, vil jo være at skabe en Art 15-aarigt Interregnum nede i Mellemlesvig. Er der nogen, der tror, at dette vilde skabe Ro for Danmarks Stilling? Er der nogen, der tror, at dette vilde skabe gunstige Vilkaar for den Befolkning, der færdes dernede? Men jeg vil dertil føje, at dersom man mente dette, saa havde der været et mere rigtigt Tidspunkt til at fremføre Ønsker af en saadan Karakter. Hvis man ikke paa Forhaand var klar over, at man vilde godkende en Afstemning i 2den Zone som afgørende, saa maatte man, den Gang man i Paris overfor de allierede Magter fremførte Danmarks Krav, have tilkendegivet, at det, man ønskede, var ikke en Afstemning nu, men det var en Afstemning om 15 Aar eller, hvis en Afstemning nu ikke gav et tilfredsstillende Resultat, da en Gentagelse om 15 Aar. Det gjorde vi ikke den Gang. Det, vi i Enighed fra alle Sider fremførte Ønske om, var, at Af-

stemningen skulde finde Sted om 8 Uger, og vi holdt ikke nogen som helst Bagdør aaben, ad hvilken man siden kunde slippe ud i et Krav om, at Afstemningen skulde gentages en Gang ude i Fremtiden, hvis man ikke var tilfreds med Resultatet denne Gang. Derfor siger jeg for min Del, at ved den Henvendelse, som den højtærede Statsminister den Gang var med til at fremsætte i Paris, er Danmark æreforpligtet til at bøje sig for denne Afstemnings Resultat uden noget Forsøg paa at rokke derved og uden noget Forsøg paa Fortolkning. Naar man fører en anden Politik fra dansk Side i dette Øjeblik, kan jeg ikke se rettere, end at dette er en for den danske Stat uværdig Politik, som vi i de kommende Tider ikke vil kunne være bekendt overfor den øvrige Verden.

Den højtærede Statsminister sagde i Gaar, at Internationalisering efter hans personlige Skøn kunde forenes med Fredstraktatens Indhold. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det er muligt for nogen at paa-staa dette. Efter Fredstraktatens Ord er Spørgsmaalet jo ganske klart og lige til. Der staaer angivet, hvorledes man efter Afstemningen trækker Grænsen, og saa staaer der følgende: Straks fra dette Øjeblik, naar Grænsen er trukket, vil den danske Regering kunne lade disse Omraader besætte af de danske civile og militære Myndigheder, og den tyske Regering vil kunne genindsætte de civile og militære Myndigheder, der var blevet fjernet til den anden Grænselinie. Dette lader ikke den fjerneste Dør aaben for bagefter at komme og sige: Nu udsætter vi Sagen i 15 Aar, i de 15 Aar faar I en international Styrelse hernede; dermed staaer Spørgsmaalet aabent, og saa skal der finde en ny Afstemning Sted. Den højtærede Statsminister er da ogsaa kun kommet til overhovedet at kunne antyde denne Opfattelse derigennem, at han betegner den Afstemning, der har fundet Sted, som en Afstemning, der ikke kan være af gyldig Karakter. Den højtærede Statsminister tog i Gaar Afstand fra Formen i et Interview, som „Dagens Nyheter“ i Sverige havde underkastet ham, men han tog ikke Afstand fra Indholdet. Det fremgik af hans Udtalelser, at han vedblivende var af den Opfattelse, at man havde Mulighed